

[Karlskov Jensen.]

et tidspunkt, hvor man endnu ikke havde foretaget den endelige fastlæggelse af disse veje. Jeg er vidende om, at der i adskillige tilfælde sker en vejplanlægning, der ødelægger vældige muligheder i landbruget, hvor man ved en rimelig hensyntagen til disse forhold måske kunne undgå disse ting, uden at det i øvrigt griber forstyrrende ind vedrørende vejføringen. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om ministeren vil være villig til også at tage det spørgsmål op i de drøftelser, der skal ske med ministeren for offentlige arbejder.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Det spørgsmål, som hr. Karlskov Jensen nu rejser her ved anden behandling, er et spørgsmål, som i meget vid udstrækning drøftes i landbrugsministeriet blandt de embedsmænd, som har med disse problemer at gøre, og det er, som også hr. Karlskov Jensen vil kunne forstå, af langt større rækkevidde end de øvrige spørgsmål, vi har drøftet i den forbindelse.

Et af de problemer, som vi meget ofte har under overvejelse i landbrugsministeriet, er nemlig den landbrugsjord, som vi hvert år må anerkende går tabt af forskellige årsager til bebyggelse, til vejanlæg osv. Jeg kan love hr. Karlskov Jensen, at det er et af de spørgsmål, som vi meget nøje overvejer og formentlig også i løbet af nogen tid vil tage initiativ til at få en løsning på. Jeg ved ikke, om det bliver den løsning, som hr. Karlskov Jensen tænker sig, men i hvert fald er det et af de spørgsmål, som vi meget overvejer i landbrugsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m. v.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 11/3 75. Første behandling 18/4 75. Betænkning 15/5 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal herved meddele, at jeg ikke kan medvirke til gennemførelsen af lovforslag nr. 137. Jeg er modstander af, at folketinget lægger dele af sine funktioner over til udvalg, som næsten udelukkende varetager erhvervsinteresser. Når Danmark skal fastlægge sin politik med hensyn til den fælles EF-fiskeripolitik, bør drøftelserne finde sted i folketingets udvalg og ikke alle mulige andre steder. Skal vi endelig have et udvalg med kompetence til at rådgive ministeren om fiskeripolitikken, bør det efter min opfattelse have en ganske anderledes bred sammensætning og f. eks. også bestå af medlemmer med økologisk sagkundskab. Jeg er klar over, at udvalgets sammensætning er analog med tilsvarende udvalg vedrørende landbrugspolitikken, men det bliver det ikke nødvendigvis bedre af. Jeg tror, der er behov for at få slået fast i dag, at dette ikke er en EF-følgelov. I dette spørgsmål bestemmer vi stadig selv, hvis vi vil.

Jeg ønsker ikke at medvirke til større suverænitetsafgivelse end højest nødvendigt som følge af vort EF-medlemskab, og jeg agter derfor at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg beklager selvfølgelig, at fru Aase Olesen ikke mener, at det udvalg, som her bli-

[Fiskeriministeren.]

ver sammensat, har den fornødne økonomiske sagkundskab. Det må udvalgets medlemmer jo selv tage stilling til om man har. Jeg mener, at udvalget er sammensat med hensyntagen til alle de berettigede interesser, der måtte være i at kunne rådgive ministeren, når det drejer sig om EF-spørgsmål på fiskeriområdet, og jeg kan forsikre fru Aase Olesen om, at de organisationer, som her bliver repræsenteret, nok skal sikre sig at have den fornødne sagkundskab.

Må jeg i øvrigt sige, at når fru Aase Olesen mener, at der er tale om en suverænitetsafgivelse, så må der være noget, fru Aase Olesen har misforstået. Det, der her drejer sig om, er et rådgivende udvalg i forhold til ministeren, og alle de beslutninger, som skal træffes i forhold til vort EF-medlemskab, også på fiskeriområdet, skal ministeren have godkendelse af i folketingets markedsudvalg. Det er altså ikke sådan, at dette udvalg kan beslutte noget i vores EF-politik, som folketinget ikke tilslutter sig. Det er folketinget og alene folketinget, der har den endelige afgørelse, når det drejer sig om, med hvilke beføjelser ministeren kan tage til Ministerrådsmøder og træffe beslutninger.

Aase Olesen (RV):

Til fiskeriministerens orientering: jeg talte naturligvis ikke om økonomi, men om økologi, og det er noget andet.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg må sige til fru Aase Olesen, at når man hører forkert, så svarer man naturligvis også forkert. Men jeg kan forsikre fru Aase Olesen for, at vi i fiskeriministeriet har meget anerkendte videnskabsmænd, der også på det økologiske område vil være i stand til at rådgive fiskeriministeren på de områder, som jeg forstår interesserer fru Aase Olesen meget. De interesserer også ministeren meget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om bunden opsparing [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 57. Fremsat 20/2 75. Første behandling 19/3 75. Betænkning 9/5 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Det vil erindres, at da venstregeringen havde fået magten her for halvandet års tid siden, så var det første større politiske arbejde, den lavede, at gå ind i et forlig med det hidtidige regeringsparti, socialdemokratiet, og der blev så en af kongstankerne, som var lanceret af den nuværende økonomiminister, den, at nu skulle man virkelig oven på valget den 4. december 1973 som det første resultat yderligere skærpe indkomstbeskatningen for de indkomster, der var tjent i 1973. Det gik så venstregeringen med til, og den fik jo et flertal, ved at kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne gik med til det. Derfor fik vi denne lov, som vi nu forhandler om at ophæve igen, loven om tvangsopsparing.

Det er politisk historie, men hvordan gik det så? Ja, det gik således, at der nu rundt omkring i danske hjem, 665.600 steder, ligger disse opsparingsbeviser, som man nu skal gemme og føre særligt regnskab med; man skal alle disse steder finder ud af igen om de næste 4, 6, 8 år, hvad man nu skal gøre med disse mærkelige papirer. Her er det, vi nu foreslår: lad os da blive færdige med at have dette ekstra administrationsapparat, lad os se at få disse ting op af skrive-